

СОФІЯ.

Ако обычате, Господжицы, дойдете да стидемъ въ стаѣтъ на Г-жѣ Драганѣ, моята учителка, която ны чека за да пиемъ чай заедно съ неѣ.

ВТОРЫЙ РАЗГОВОРЪ.

Гроздана и Софія.

ГРОЗДАНА.

Много съмъ скърбона, драга пріятелко, и дойдохъ да ви прикажѣ причинѣтъ на жалостѣтъ ми.

СОФІЯ.

Що имате, сестрице? види ся че сте плакала, та ви сѣ чървени очитѣ.

ГРОЗДАНА.

Отъ озаранъ съмъ све плакала, а и още плачѣ. Онзи день ви казахъ, че много четохъ за да станѣ учена, та да мя хвалятъ хората, но отъ сега на-тамъ, нещѣ вече да четѣ, и щѣ изгорѣ и книгытъ си, и географическытъ си карты.

СОФІЯ.

Дайте гы по-добрѣ мене, сестро, но, я ми кажете, защо гы вече необычате?

ГРОЗДАНА.

Щѣ ви кажѣ, що ми ся случи тази сутрина, и отъ туй ще видите, че имамъ право да бѣдѣ на-